

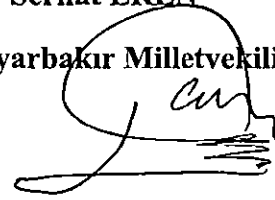
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun
Teklifim gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Serhat EREN

Diyarbakır Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	
Esas Komisyon	Adalet
Tarih: 25-7-2023	Esas No: 2/1369

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BSK LIGI
1 8 Temmuz 2023
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
1 8 Temmuz 2023
No: 1251616

GENEL GEREKÇE

13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un Sekizinci Bölümü "İnfazla İlgili Kararlar" başlığı altındaki "Birden fazla hükümdeki cezaların toplanması" alt başlıklı 99. Maddesi, "(1) Bir kişi hakkında hükmolunan her bir ceza diğerinden bağımsızdır, varlıklarını ayrı ayrı korurlar. Ancak, bir kişi hakkında başka başka kesinleşmiş hükümler bulunur ise, 107 nci maddenin uygulanabilmesi yönünden infaz hâkimliğinden bir toplama kararı istenir. (Ek cümle:14/4/2020-7242/42 md.) Adli para cezasından çevrilen ve ceza infaz kurumunda infaz edilme aşamasına gelen hapis cezaları da toplama kararına dahil edilir." hükmünü haizdir. Ancak uygulamada kanun maddesinin sadece 107. Maddede düzenlenen koşullu salıverme bakımından değil, aynı zamanda 105/A maddesinde düzenlenen denetimli serbestlik bakımından da uygulandığı görülmektedir.

Denetimli serbestlik sürelerinin farklı olduğu iki ayrı suç tipinden verilen cezalar, her biri yönünden ayrı ayrı koşullu salıverme süreleri hesaplanarak toplanmaktadır. Ancak bir suç tipinden denetimli serbestlikten faydalanma süresi örneğin 1 yıl olarak düzenlenmişken diğer suç tipi için 3 yıl olarak düzenlenmişse hükümlü, lehine olan süreden faydalanamamaktadır. Bu da hükümlünün denetimli serbestlikten daha erken faydalanma hakkı olduğu halde tahliye edilememesi sonucunu doğurmaktadır. Kural olarak kesinleşmiş her bir ceza ayrı ayrı infaz olunacakken, denetimli serbestlik süreleri ayrı ayrı uygulanamamakta ve aleyhe olan denetimli serbestlik süresi uygulanmaktadır.

Kanun koyucu, 107. Maddede koşullu salıverilmeyi ve 105/A maddede denetimli serbestliği düzenlerken her ne kadar birbirine benzeseler de ayrı şekil ve şartlara bağlı tutarak farklı müesseseler olarak tanımlamıştır. Bu nedenle yukarıdaki 99. Maddenin denetimli serbestlikle hapis cezasının infazında tatbik kabiliyetinin olmadığı kabul edilmelidir. Hapis cezalarının infazında hükümlülerin lehine sonuca varılabilmesi amacıyla kabul edilen cezaların toplanmasına ilişkin bu madde, düzenlemenin kapsamına girmeyen ve cezaları toplamanın hükümlünün aleyhine olacağı başka infaz konularında uygulanmaması gerekir. Fakat uygulamada böyle olmamaktadır. Bu uygulama kanunilik ilkesine ve hükümlü lehine yorum ilkesine aykırıdır.

Yargıtay 7. Ceza Dairesi'nin 11.01.2017 tarihli, 2016/18844 E., 2017/144 K. Sayılı kararında da "5275 sayılı Kanunun 99. Maddesindeki toplama hükümlü aleyhine yorum yoluyla genişletilemez" denilerek hükümlünün her bir hapis cezasının ayrı ayrı konutunda çektirilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığına karar verilmiştir.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi'nin 03.06.2014 tarihli, 2014/7592 E., 2014/13644 K. Sayılı kararında da hükmolunan her bir cezanın birbirinden ayrı varlığını koruduğu, yeni TCK'da cezaların içtimasına yer verilmediği, Kanunun 99. Maddesindeki içtima usulünün yalnızca koşullu salıverme süresinin hesaplanması yönünden kabul edilmiş olduğu ve hükümlünün lehine olan kuralın uygulanması gerektiği vurgulanmıştır.

Ancak bilindiği üzere dosyanın kanun yararına bozma yoluyla Yargıtay'a gidip gelmesi sürecinde çok uzun vakitler geçmekte, hükümlüler bu süreçte özgürlüğünden yoksun kalmaya devam etmekte ve adaletin tesisinde gecikilmektedir. Ayrıca her bir infaz hâkimliği konuyla ilgili farklı farklı kararlar vermekte, uygulamada birlik sağlanamamakta, ayrıca yargının iş

yükü de artmaktadır. Öte yandan suç nevilerinin farklı olması sebebiyle barındırılan ceza infaz kurumu değışmesi gerekirken hükümlü en ağır suç hangisi ise o suç nevinin infaz rejimine göre barındırılmaktadır. Örneğın, ilçe hapishanesinde kalabilecekken yüksek güvenliklı ceza infaz kurumunda barındırılmaya devam etmekte ve infaz koşulları daha ağır olmaktadır. Bu ayırım özellikle de siyasi ve adli suçlar açısından belirgindir.

Bu sebeple de uygulamadaki bu hukuka aykırılığın giderilmesi amacıyla işbu kanun değışikliğinin yapılması önem arz etmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 - Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 99 uncu maddesinin açık cezaevine ayrılmaya ve denetimli serbestlikten faydalanmaya, ayrıca infaz koşulları daha esnek olan bir cezaevinde kalmaya engel olacak şekilde uygulanması nedeniyle uygulamadaki hukuka aykırılıkların giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

**CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUN'DA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 99 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“(2) Birden fazla cezanın toplanarak infazı hâlinde, açık kuruma ayrılmada ve infaz rejiminin belirlenmesinde her bir suç yönünden ayrı ayrı değerlendirme yapılır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.